

Παρέμεινα μετά τῶν ἄλλων συγκαταδίκων μου ἐπὶ μίαν παντελής οὐκέτι θύμησαν νὰ ἀνασυρθῇ ἡ αὐλαία. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο κατεγιγμεθανεὶς νὰ θαυμάζωμεν τὴν ζωγραφίαν ἥτις παριστᾶ Μούσας ἢ Νύμφας, ἀλλὰ νύμφας πολλὰς ἔχούσας τὴν δμοιότητα μὲ τὰς ἄλλοτε κατοίκους βρυώδους τινος τοῦ Πειραιῶς παραλίας. Μετὰ τοῦτο ἡξάμεθα συζητοῦντες περὶ τῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς σκηνῆς θεωρέων, ξέτινα ἡσαν κεκλεισμένα, κατάφρακτα ὑπὸ πανίου. "Ἄλλοι ἔλεγον διτὶ εὐρίσκοντο ἐντὸς αὐτῶν αἱ χανούμισσαι τῆς Ἀρτας ἐλθοῦσαι ἐκεῖθεν ἐσχάτως καὶ περίεργοι νὰ ἴδωσι τὰ δημόσια θεάματα τῆς πρωτευούσης. "Ἄλλοι πάλιν διετείνοντο διτὶ ἐκεῖ μέσα ἥτο κεκλεισμένον τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, περίεργον γὰρ ἰδῆ πῶς δύναται νὰ ἐνεργῇ δ ἀνθρώπος χωρὶς χειρας. Τέλος μεθ' ἵκανην προσδοκίαν εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς παίξουν τὸν . . . βασιλικὸν ὕμνον, καὶ μετὰ συναυλίαν ποδοκροτημάτων καὶ συριγμῶν καὶ ραβδισμῶν ἐπὶ τῶν θρανίων, ἀνεπετάσθη ἡ αὐλαία.

* *

Δὲν προτίθεμαι νὰ πειγράψω ἐν πρὸς ἐν τὰ καθήκοντα τοῦ ποικίλου θεάματος. "Ἄλλως τε μικρὰς ἀξίας ἦσαν καὶ τὸ τυρολικὸν ἄσμα τῶν δύο γερμανίδων ἀριδῶν, ὃν ἡ φωνὴ τοῦ εἰς ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὸ σῶμα ἐκάστης, οὐδὲ τὸ ἀσθματικὸν μέλος τῆς κατόπιν φανέσσες γαλλίδος ψαλτρίας, οὐδὲ τὰ παράβολα καὶ κορυθαντιῶντα ἀλματα τοῦ γénéral Bou uim. Τὸ σπουδαῖον καὶ κύριον πρόσωπον τῆς παραστάσεως ἥτο ὁ ἄχειρ, ὁ ἄχειρ βιολιστής, ὁ ἄχειρ παλικτής, ὁ ἄχειρ σκοπευτής, ὁ ἄχειρ πολυτέχνης. Καὶ ἐπεφάνη οὗτος τῷ ὄντι καὶ ἔξετέλεσε δύσκολα καὶ καταπληκτικὰ τῷ ὄντι ἔργα διὰ τῶν ποδῶν. "Ἐπαιξε ἐπὶ βιολίου, προσδεδεμένου ἐπὶ σκίμποδος, τεμάχιόν τι τοῦ Trovatore δίλιγον παραφώνως ἀν θέλετε, ἀλλ' ὅπερ οὐδ' αὐτὸς δ Bérardης θὰ εἴχε τὴν ἀπάίτησιν νὰ παιχθῇ καλλιον . . . διὰ τῶν ποδῶν, ἐπαιξε σάλπιγγα, ἔξεβαλε ἀπὸ τοῦ θυλακίου τὸ ρινόμακτρον καὶ ἀπέβαλε τὸν ἰδράτα, ἐπαιξε πικέτο ἀναμίξας τὰ παιγνιδχαρτα ώς δεξιώτατος παικτης, ἀνῆψε σιγάρον, ἐσκόπευσε καὶ ἐπυροβόλησε βαλὼν ἐπὶ σκοποῦ δι' ὅπλου, πάντοτε διὰ τῶν ποδῶν καὶ σχεδὸν θὰ ἐπαιξε καὶ μπειλάρδον διὰ τῶν ἰδίων. "Διν ἡρχόμην ποτὲ εἰς χειράς, τουτέστι εἰς πόδας μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἀν καὶ ἔχω δύο χειράς περισσοτέρας αὐτοῦ, θὰ ἔφευγον ώς λαγωός. "Τοιούτος νὰ μὲ ξυλοφορτώσῃ . . . μὲ τοὺς πόδας του.

* *

Θαῦμα ἰδέναι ἀληθᾶς. "Ο Ούνθαμ οὗτος, γερμανὸς τὴν καταγωγὴν, ἔγεννηθη ἄχειρ. "Ἄλλα διὰ τῆς θαυμασίας ἐπιμονῆς καὶ χαρτερίας κατώρθωσε νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν Ἑλλήσιν, ἐξασκῶν τοὺς πόδας εἰς πάσας τὰς ἐργασίας καὶ μεταχειρίζομενος αὐτοὺς ἀντὶ χειρῶν, ὃστε δύναται νὰ εἴπῃ διτὶ ἡ θέσις του αὕτη εἶναι ἔργον τῶν ἰδίων του χειρῶν . . . δηλαδὴ τῶν ποδῶν. Εἶναι νέος τὴν ἡλικίαν, ἀν καὶ ἡ ἀτριχος ἐκείνη μορφὴ οὐδεμίαν ἡλικίαν ἐκφράζει. "Η μορφὴ ἐκείνη εἶναι ἀποτρόπαιος. "Η ρεὶς αὐτοῦ πεπιεσμένη περὶ τὴν έστιν προέχει κωνοειδῆς, καὶ κάτωθεν αὐτῆς δ πώγων δέξις καὶ προέχων, ἀποτελεῖ πλήρη δμοιοκαταληξίαν. Εἶναι εὐτραφέστατος, ἀλλὰ τὸ σῶμά του στρογγύλον περὶ τὰ μέσα λεπτύνεται ὅσον προχωρεῖ πρὸς τὰ κάτω, ως οὐρά ἔχθνος. Καὶ τῷ διτὶ τὸ βαρὺ σῶμα ἐκεῖνο μὲ τὰς δύο ἀπὸ τῶν ὅμων ἐξαρτωμένας ἀδρανεῖς καὶ ἀτόνους χειρίδας αἰτινες πίπτουσι κεναὶ ἐντὸς τῶν θυλακίων δμοιαὶ πρὸς πτερύγια, φαίνεται φώκη τις, φάλαινα μικρὰ ἀγρυπνίεσσα καὶ

συνειθίσασα νὰ ζῇ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Φέρει ἐπὶ τῆς σκηνῆς Ἐραχεῖας περισκελίδας καὶ μεγάλας περικνημίδας μεταξίνας δίκοκουσας μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ πέλματος, ἐπειτα ἐξέρχονται οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδὸς ἐπιμήκεις, δστεώδεις, εὔφροφοι, θαυμασίως ἀνεπτυγμένοι. Τὰ πάντα πράττει μὲ τοὺς πόδας, τρώγει, πίνει, ξένεται, νίπτεται μὲ τοὺς πόδας καὶ τὸ περιεργότερον χορεύει μὲ τοὺς πόδας καὶ κοιμᾶται μὲ τοὺς πόδας! "Ο ἄχειρ οὗτος ἔχει τὸ ἔξην πλεονέκτημα. "Ολοὶ οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ γιγνόμεθα τετράποδα δσάκις τὸ θελήσωμεν—καὶ δυστυχῶν τὸ θέλομεν πολὺ συχνὰ—ἐκεῖνος καὶ νὰ θέλῃ δὲν δύναται, μένει πάντοτε δίπουν. Εἰπέ τον γαϊδαρόν, ἀν Θέλης, — γαϊδαρός μὲ δύο πόδια γίνεται; "Βν μόνον δὲν μᾶς ἔκαμεν νὰ μάθωμεν, ἀν σκέπτεται μὲ τὰ πόδια. "Άλλα τοῦτο δὲ θὰ μήτορον κατόρθωμα. Σκέπτονται τόσοι μὲ τὰ πόδια σήμερον.

* *

Σκέψεις.

"Υποθέσατε πρὸς στιγμὴν διτὶ ἀσθενεῖς ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς καὶ διατρὸς μεταβαίνων νὰ τὸν ἐπισκερθῇ θέλει νὰ ἴδῃ τὸν σφυγμὸν του. Πρέπει νὰ τῷ προτείνῃ τὸν πόδα;

"Αν ἔχῃ ἐρωμένην καὶ θέλει νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ πῶς θὰ κάμη; Κρειάζεται νὰ τὸν δέσουν μετ' αὐτῆς, καὶ τότε . . .

Τὸν χειμῶνα διτὶ οἱ πόδες του θὰ κρύψουν ἐκτεθειμένοι γυμνοὶ εἰς τὸ ψῦχος, θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἀπὸ γάντια. Μεταβαίνει νὰ ἀγοράσῃ εἰς τὴν κατάστημα, καὶ δ ἐμπορος τὸν ἐρωτᾷ. — Τί ἀριθμὸν ἔχει . . . τὸ πόδι σας; Δύναται νὰ λέγῃ ἐπιχειρῶ, διαχειρίζομαι καὶ ὅλας τὰς λέξεις τὰς συνθέτους ἐκ τοῦ χειρός; "Οταν γράψῃ θὰ λέγῃ "Έχω ἀντὶ πόδας τὴν ἐπιστολὴν σας. "Ο κλητήρη θὰ τῷ εμποδίζῃ ἀντὶ νὰ τῷ ἐγχειρίζῃ τὴν κλῆσιν. Τὴν περιουσίαν του θὰ τὴν διαποδίζεται ἀντὶ νὰ τὴν διαχειρίζεται. "Η σύνγρος του θὰ λάθῃ τὸν πόδα του διτὸν θὰ τὸν νυμφεύθῃ. "Αν δὲ ἀπελπισθεῖς ποτε θελήσῃ νὰ αὐτοκτονήσῃ, τότε θὰ . . . αὐτοποδιασθῇ!

* *

"Επίλογος. "Ω, ἀν ἡ κυβερνητικὴς ἐφρόντιζε νὰ εὕρῃ τὸ σους ἄχειρας ώς τὸν Ούνθαμ, δσα καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους διὰ νὰ τοὺς διορίσῃ ταμίας! Τουλάχιστον δὲν θὰ συνέβαινον τότε τόσον εύκολα τὰ Βελεντζαΐκα, διότι μὲ τοὺς πόδας κλέπτει τὶς δυσκολώτερα ἢ μὲ τὰς χειράς.

* *

"Ακουοθὲν ἐν τῷ ὑπερώφῳ.

— Καὶ πῶς θὰ ψηφίζῃ αὐτός;
Πάντοτε ἐκλογεὺς δ "Ελλην!"

Bobb.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Διάλογος μεταξὺ δύο ὑπηρετριῶν:

"Η Σταμάτα διερχομένη βλέπει τὴν Γιαννούλα καθαρίζουσαν τὸν είσοδον διὰ τοῦ σαρώθρου.

— Καλημέρα, Γιαννούλα.

— Καλημέρα, Σταμάτα.

— Βγέννησες ἀκόμη;

— Κ' ἔχω καιρό, καῦμένη;

* *

Απόστρατος ἀξιωματικὸς πατὴρ πολυαρίθμου οἰκογενεῖας, ὑποβάλλει ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αἴτούμενος βοήθημα. Ἀφοῦ ἀνέφερε τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τὴν πτωχείαν του, ἔκαμε τὴν ἔξης ἀνακεφαλαίωσιν:

Ἐκστρατεῖαι	3
Μεταθέσεις	4
Τέκνα	7
Τὸ δλον	14

Δεκατέσσαρα τί; . . . . .

* * *

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ Θεάτρου τῶν Μουσῶν.

«Περὶ τὸ τέλος τῆς περιόδου καὶ ἀπὸ αἰσιωτέρους οἰωνούς θέλουσι τραγῳδεῖσθαι διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια, προτιμώμενων τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔτερων μουσικοδιδάσκαλων.»

Οταν θὰ προτιμῶνται Ἑλληνες καὶ ἔργοι μουσικοδιδάσκαλοι, τότε θὰ προτιμῶνται δλοι. Καὶ ἀπὸ ποίους θὰ προτιμῶνται τότε; Ἀπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς;

* * *

Ἐβῆ ἐτέρου προγράμματος τοῦ Παρθενῶνος:

νΘάσος; Αὐστριακὸς ἐκ Μαγνησίας, ἡρίχθεις συγκείμενος ἐκ διαφόρων προσώπων, τὰ δόπια θέλουν τραγῳδῶν καὶ παιανίζουν διάφορα Σαρκικὰ ἄσματα κλπ.»

Τὰ σαρκικὰ ἄσματα τὰ κρατοῦμεν διὰ λογαριασμὸν μας, ἔρων μᾶς τὰ ἔδωκεν ἡ Ἐφημερίς. Βέμεθα δύμας περίεργοι νὰ ἔδωμεν πῶς θὰ κάμνουν τὰ τρία ἀνωτέρω πράγματα; νὰ τραγῳδῶν, νὰ παιανίζουν καὶ νὰ θέλουν ταυτοχρόνως!

* * *

Μάγκας πωλεῖ ἔξωθι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Βεσωτερικῶν τὴν Παλιγγενεσταλ καὶ φυλάδιόν τι περὶ διφθερίτιδος καὶ φωνάζει:

— Η νέα Παλιγγενεσταλ, καὶ ὁ νέος διφθερίτη;

* * *

Ο κ. Α. εἶναι φίλος τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένου ἀστειοτάτου Γκορδζῆ.

Μετά τινας διμίλιας ἐκ τοῦ παραθύρου τῷ λέγει δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ἄλλους συγκρατουμένους του.

Ο Γκορδζῆς λαμβάγων θέσιν Νικηφόρου εἰς τὸν Ἀρχογεωγωριάτην διαν φωνάζει: Δοῦλοι μου! εἰδόποιει τοὺς συνδέλφους του διὰ τῆς προσωνυμίας:

— Κλέφταισι! Σᾶς ζητοῦντες!

Κέστας δικαιούμενος.

MONON ΔΙΟΤΙ ΉΤΟ ΣΥΜΠΕΘΕΡΟΣ;

Ο Σκαλαρεὺς τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἐφρύσαξε διότι ἐν τῇ θέσει τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ στρατοδικείου διωρίσθη ὁ καλὸς νέος Ὀρέστης Μαυρογένης, διδάκτωρ τοῦ δικαίου καὶ δικηγόρος πρὸ διετίας, καὶ ἐπίστρατος τοῦ ἱππικοῦ δεκανεύς. Ἀλλὰ τί θελει λοιπόν; νὰ μὴ διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ νέος οὗτος ἀλλ καὶ ηδοκίμησεν ἐν ταῖς ἔξετάσεσι ὡς καὶ ὁ συνεχετασθεὶς νέος Πασπάτης αὐθορμήτως ἐδίλλωσε καὶ πρῶτος ἐκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, διότι εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἦνε ἀπλοῦς συμπλέθερος τοῦ ὑπουργοῦ; Ἡθελει διὰ τοῦτο νὰ ἀνατραπῇ ἡ τάξις τῆς ἀριθμητικῆς καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ Βέλγιον λόγιον αἱ ἔσχατοι πρῶτοι; Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον· ἐπὶ τοῦ παρόντος δλοι εἰμεθα, μηδὲ αὐτοῦ τοῦ Σκαλαρέως ἔξαιρου λένου, ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΓΠΗΡΕΣΙΑ «ΚΕΔΙΒΙΕ».

Τὰ Ταχυδρομικά «Ατμόπλοια «Κεδιβίε» ἀναχωροῦν ἐκ Πειραιῶς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημέριαν δ" Ἀλεξανδρείαν προσεγγίζοντα εἰς Θήραν.

Καθ' ἑκάστην δὲ Τρίτην ὥραν 4 Μ. Μ. διὰ Κων)πολιν προσεγγίζοντα εἰς Σύρον, Τήνον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλιαν καὶ Καλλίπολιν.

Πληροφορίας δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Κεντρικὸν Πρατορεῖον κείμενον παρὰ τῇ Πλατείᾳ Ἀπόλλωνος.

Θάγατος εἰς τὸν κορέους τοὺς κώνων παξ, σκύπαξ, ψύλλους, κανθάρους καλ:

Ἐγτομοκτόνος κόρης τοῦ Βικάτη μετὰ φυσητῆρος, 80 λεπ.— Βκαστος φυσητῆρ πλήρης κόνεως—λεπ. 80

Η παγκόσμιος καὶ ἀλάνθαστος κόρης τοῦ Βικάτη, ἡ τυχοῦσα τῶν πρώτων βραβείων εἰς δλας τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις, κέτηται τὴν ἴδιότητα ν' ἀποκτείνῃ ἀπαντά τὰ δχληρά καὶ φθοροποιὰ ἔντομα, οἷον κώνων παξ, κορέους, ψύλλους, σκύπαξ καὶ αὐτοὺς τοὺς κανθάρους. Η τονικαὶ αὐτηὶ εὑρίσκεται ἐντὸς φυσητῆρος (insufflæ) καὶ διὸ ἐντοκεύεται εἰς ἀπάσας τὰς δπάς καὶ σχισμάδας τῶν ελινῶν, τῶν τοίχων κτλ. καὶ εἰσδύουσα εἰς αὐτὰς τὰς φωλεῖς καταστρέφει τὰ τε ἔντομα καὶ τὰ ὡκαὶ αὐτῶν.

Διὰ τῆς εὐτελεστάτης αὐτῶν τιμῆς ἐκαστος δύναται νὰ ζπαλλάττηται τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ζωύφιων ἀτίνα εἰσεληνθῆς μάστιξ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Κεντρικὴ ἀποθήκη παρὰ τῷ φαρμακευτορείῳ Κ. Ολυμπίου. Όδος Βρισοῦ 206.